



نخست وزیر پیشین ارمنستان : ارمنستان منزوی خواهد شد

پایگاه اینترنتی «ویرتوالاز» نوشت هرانت باگراتیان، نخست وزیر پیشین ارمنستان ابراز نگرانی کرد که توافق ایران و جمهوری آذربایجان در مورد دالان ترانزیت شمال-جنوب، موجب انزوای کامل ارمنستان در منطقه می شود.

به گزارش آران نیوز: پایگاه اینترنتی ویرتوالاز با اشاره به اهمیت اقتصادی و درآمدزایی دهلیز ترانزیت شمال-جنوب و رقابت جمهوری آذربایجان و ارمنستان در زمینه اتصال راه آهن های خود به راه آهن ایران، مصاحبه نخست وزیر پیشین ارمنستان با پایگاه اینترنتی tert.am ارمنستان را منتشر کرد.

هرانت باگراتیان در پاسخ به این سوال که «ایران رسماً از طرح انتقال گاز به گرجستان از طریق ارمنستان سخن می گوید، اما بیشتر با جمهوری آذربایجان مذاکره می کند و در مورد اتصال راه آهن های ایران و جمهوری آذربایجان تا پایان سال جاری نیز توافق حاصل شده است. آیا ایران در ارتباط با ارمنستان، کارها را معطل نگه می دارد و چرا دستکم توافق در زمینه انتقال گاز را تسریع نمی کند؟»، گفت : « ما خط لوله گاز نداریم که درباره انتقال گاز به گرجستان با ایران مذاکره کنیم. خط لوله ای که در ارمنستان وجود دارد، متعلق به شرکت گازپروم روسیه است. گازپروم نیز خود در گرجستان دارای منافع خاص خود است و ما نمی توانیم از خط لوله متعلق به این شرکت، گاز ایران را به گرجستان منتقل کنیم.»

نخست وزیر پیشین ارمنستان در پاسخ به این سوال که «اتصال خط آهن ایران به جمهوری آذربایجان چه زبانی برای ارمنستان دارد و آیا جایگزینی وجود دارد؟»، گفت : « ارمنستان منزوی خواهد شد. اگر بتوانیم حاکمیت ارمنستان را تغییر دهیم، خواهیم توانست بطور عاقلانه ای رفتار کنیم. اما اگر نتوانیم حاکمیت را تغییر دهیم، شرایط خیلی برای ارمنستان دشوار خواهد شد.» باگراتیان در پاسخ به این سوال که «آیا می توان خط آهن نخچوان را مجدداً بهره برداری کرد؟»، گفت : « این خط آهن در منطقه مهري تخریب شده است و فقط تونل های آن باقی مانده است. این کار آسان است. اما، تلاش ما نتیجه نداده است. زیرا، جمهوری آذربایجان اجازه نمی دهد. ما در حال گفتگو با ایران در باره اتصال خط آهن دو کشور از طریق منطقه زنگزور هستیم که از اراضی جمهوری آذربایجان عبور نمی کند.»

نخست وزیر پیشین ارمنستان در پاسخ به این سوال که « محاسبه های انجام شده، تحقق این کار را دشوار نشان می دهد. زیرا به اعتقاد کارشناسان، باید تونل های طولانی احداث شوند و سه میلیارد و پانصد میلیون دلار و هفت سال زمان، لازم است و ایران نیز منتظر نمی ماند. در مورد استفاده از خط آهن نخچوان نیز باید از جامعه جهانی کمک خواسته شود. زیرا، اگر خط آهن ارمنستان-نخچوان-ایران احیاء نشود، ارمنستان در انزوا قرار خواهد گرفت.»، گفت : « این ها هیچ یک مانع دیگری نیست. باید تلاش کرد. زیرا، اگر خط آهن جدید نیز احداث شود، پرهزینه خواهد بود.»

هرانت باگراتیان در مورد اینکه «چه کسی سرمایه لازم را برای این کار تامین خواهد کرد؟»، گفت : « ارمنستان و ارامنه دنیا، پول این کار را تامین خواهند کرد. زیرا، باید اهمیت این مساله را درک کرد. اگر میلیاردها دلار نیز برای چنین طرحی هزینه شود، ارزش دارد.»